طراحی و تحلیل الگوریتم

استاد:

دكتر زاهد رحمتي

تدريسياران:

اشکان ودادی داریوش کاظمی

ترم دوم ۱۴۰۰

جلسه چهارم برنامه نویسی پویا (DP)

خلاصه مطلب امروز:

- توضیح برنامه نویسی پویا
- راهنمای پیاده سازی برنامه نویس پویا
 - مسئله1 ضریب دو جملهای
 - مسئله 2 كوله پشتى 0 و 1
 - مسئله 3 نصب پوستر

روش DP:

در روش پویا ابتدا نمونههای کوچکتر را حل کرده و نتایج را **ذخیره** میکنیم. بعدا هر زمانی به آنها نیاز شد به جای دوباره حساب کردن، از داده ذخیره شده استفاده میکنیم.

- در DP از جدول یا آرایه استفاده میشود.
 - مشابه تقسیم و حل

1– پیدا کردن رابطه بازگشتی

2- حل نمونه از مسئله به شیوه پایین به بالا با حل نمونههای کوچکتر (یا از پایین به بالا)

هر مسئله بهینهسازی را نمیتوان با استفاده از برنامه نویسی پویا حل کرد. اصل بهینگی باید در مسئله صدق کند. گفته میشود اصل بهینگی در یک مسئله صدق میکند اگر یک حل بهینه برای نمونهای مسئله، همواره حاوی حل بهینه برای همه زیرنمونهها باشد.

روش پیاده سازی DP:

مرحله اول: پیدا کردن رابطه بازگشتی برای مسئله

مرحله دوم: مشخص کردن ابعاد و اندازه جدول (آرایه، لیست)

مرحله سوم: تعریف هر خانه جدول با کمک رابطه بازگشتی

مرحله چهارم: مقداردهی اولیه و شرایط مرزی

مرحله پنجم: نحوه بروزرسانی خانهها

مرحله ششم: مشخص کردن جوابها

$$(a+b)^n$$
محاسبه ضریب جمله $+1$ ام در بسط

$$\binom{n}{k} = \frac{(n!)}{k! (n-k)!} \qquad 0 \le k \le n$$

 $(a+b)^n$ ام در بسط -k+1ام خریب جمله

$$\binom{n}{k} = \begin{cases} \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k}, & 0 < k < n \\ 1, & k = 0 \text{ or } k = n \end{cases}$$

 $(a+b)^n$ ام در بسط -k+1ام خریب جمله

$$\binom{n}{k} = \begin{cases} \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k}, & 0 < k < n \\ 1, & k = 0 \text{ or } k = n \end{cases}$$

ویژگی بازگشتی میتوان استفاده کرد و ضابطه زیر را نوشت:

$$B[i][j] = \begin{cases} B[i-1][j-1] + B[i-1][j], & 0 < j < i \\ 1, & j = 0 \text{ or } i = n \end{cases}$$

$$B[i][j] = \begin{cases} B[i-1][j-1] + B[i-1][j], & 0 < j < i \\ 1, & j = 0 \text{ or } i = n \end{cases}$$

به عنوان مثال میخواهیم $\binom{4}{2}$ را حل کنیم. معادل بدست آوردن [2][4]B است.

$$B[i][j] = \begin{cases} B[i-1][j-1] + B[i-1][j], & 0 < j < i \\ 1, & j = 0 \text{ or } i = n \end{cases}$$

به عنوان مثال میخواهیم $\binom{4}{2}$ را حل کنیم. معادل بدست آوردن (2][8] است. ابتدا یک ماتریس (4) میسازیم.

1		
1	1	
1		1
1		
1		

$$B[i][j] = \begin{cases} B[i-1][j-1] + B[i-1][j], & 0 < j < i \\ 1, & j = 0 \text{ or } i = n \end{cases}$$

به عنوان مثال میخواهیم $\binom{4}{2}$ را حل کنیم. معادل بدست آوردن [2][B[4] است. ابتدا یک ماتریس (1+2)*4 می سازیم.

$$B[2][1] = B[1][0] + B[1][1] = 1 + 1 = 2$$

$$B[3][1] = B[2][0] + B[2][1] = 1 + 2 = 3$$

$$B[3][2] = B[2][1] + B[2][2] = 2 + 1 = 3$$

$$B[4][1] = B[3][0] + B[3][1] = 1 + 3 = 4$$

$$B[4][2] = B[3][1] + B[3][2] = 3 + 3 = 6$$

1		
1	1	
1	2	1
1	3	3
1	4	6

$$B[i][j] = \begin{cases} B[i-1][j-1] + B[i-1][j], & 0 < j < i \\ 1, & j = 0 \text{ or } i = n \end{cases}$$

پیچیدگی زمانی:

بار
$$n-k+1$$
 بار $1+2+3+\cdots+k+(k+1)+(k+1)+\cdots+(k+1)$

$$\frac{k(k+1)}{2} + (n-k+1)(k+1) = \frac{(2n-k+2)(k+1)}{2} \in \theta(nk)$$

دزدی وارد یک جواهر فروش شده و میخواهد قطعههایی که دارای ارزش و وزن معینی هستند را طور ی در کوله پشتی خود قرار دهد که **بیشترین سود** حاصل شود

- البته وزن قطعهها از یک حد مشخص نباید بیشتر شود، چون کوله پشتی پاره خواهد شد.
 - اگر قطعهها به گونهای باشد یا انتخاب میشوند یا نه میگوییم کوله پشتی 0 و 1!

- کوله پشتی صفر و یک: DP
- کوله پشتی کسری: حریصانه

دزدی وارد یک جواهر فروش شده و میخواهد قطعههایی که دارای ارزش و وزن معینی هستند را طور ی در کوله پشتی خود قرار دهد که **بیشترین سود** حاصل شود

- البته وزن قطعهها از یک حد مشخص نباید بیشتر شود، چون کوله پشتی پاره خواهد شد.
 - اگر قطعهها به گونهای باشد یا انتخاب میشوند یا نه میگوییم کوله پشتی 0 و ۱!

DP -

در هر مرحله بررسی میکند که دو حالت ممکن را:

 $P_n + knapsack(W - w_n, n - 1)$.1 اگر جنس را بردارد

knapsack(W,n-1) .2. اگر جنس را برندارد

دزدی وارد یک جواهر فروش شده و میخواهد قطعههایی که دارای ارزش و وزن معینی هستند را طور ی در کوله پشتی خود قرار دهد که **بیشترین سود** حاصل شود

الگوريتم:

- ایتمها را مرتب کنیم به صورت صعودی
- 2. ماتریس P[n][w] با اندازه (تعداد موارد +1)*(ظرفیت کوله پشتی +1)
 - پول هر آیتم ها: W_n وزن آیتمها P_n . \mathcal{S}

دزدی وارد یک جواهر فروش شده و میخواهد قطعههایی که دارای ارزش و وزن معینی هستند را طور ی در کوله پشتی خود قرار دهد که **بیشترین سود** حاصل شود

الگوريتم:

- ایتمها را مرتب کنیم به صورت صعودی
- 2. ماتریس P[n][w] با اندازه (تعداد موارد+1)*(ظرفیت کوله پشتی+1)
 - وزن آیتمها: w_n پول هر آیتم \cdot یول هر آیتم

(knapsack(W,n-1) یا اگر جنس را برندارد $P_n + knapsack(W-w_n,n-1)$ یا اگر جنس را بردارد ($P_n + knapsack(W-w_n,n-1)$

$$P[n][w] = \begin{cases} \max(P[n-1][w], P_n + P[n-1][w-w_n], w_n \le W \\ P[n-1][W], w_n > W \end{cases}$$

توجه: تنها عناصر مورد نیاز در سطر (n-1)–ام، آنهایی هستند که برای محاسبه P[n][w] به کار میروند. که عبارتند از: $P[n-1][w-w_n] = P[n-1][w-w_n]$

دزدی وارد یک جواهر فروش شده و میخواهد قطعههایی که دارای ارزش و وزن معینی هستند را طور ی در کوله پشتی خود قرار دهد که **بیشترین سود** حاصل شود

$$P[n][w] = \begin{cases} \max(P[n-1][w], P_n + P[n-1][w-w_n], w_n \le W \\ P[n-1][W], w_n > W \end{cases}$$

توجه: تنها عناصر مورد نیاز در سطر (n-1)–ام، آنهایی هستند که برای محاسبه P[n][w] به کار میروند. که عبارتند از: $P[n-1][w-w_n] = P[n-1][w-w_n]$

پیچیدگی زمانی:

$O(minimum(2^n, nW))$

فرادرس: تا کنون الگوریتمی برای بدترین حالت بهتر از روش DPارائه نشده است و در عین حال عدم امکان آن را نیز کسی ثابت نکرده است.

$$P[n][w] = \begin{cases} \max(P[n-1][w], P_n + P[n-1][w-w_n], w_n \le W \\ P[n-1][W], w_n > W \end{cases}$$

مثال) با فرض w = 30، سود بهینه را بدست آورید. طبق الگوریتم باید جواب P[3][80] را بدست آوریم.

قطعه	ارزش (دلار)	وزن (پوند)
1	50	5
2	60	10
3	140	20

وزن ارزش قطعه (پوند) (دلار) 1 50 5 2 60 10 3 140 20

كولەيشتى 0–1

. وريم. P[3][30] با فرض w=30 ، سود بهينه را بدست آوريد. طبق الگوريتم بايد جواب $P[n][w]=\max(P[n-1][w],P_n+P[n-1][w-w_n])$

$$P[3][30] = maximum \begin{cases} P[2][30] \\ P_3 + P[2][30 - w_3] = 140 + P[2][10] \end{cases}$$

$$P[2][10] = \max \operatorname{imum} \begin{cases} P[1][10] = 50 \\ P_2 + P[1][10 - w_2] = 60 + P[1][0] = 60 \end{cases} \Rightarrow P[2][10] = 60$$

$$P[2][30] = maximum \begin{cases} P[1][30] = 50 \\ P_2 + P[1][30 - w_2] = 60 + P[1][20] = 110 \end{cases} \Rightarrow P[2][30] = 110$$

$$p[3][30] = maximum \begin{cases} P[2][30] = 110 \\ 140 + P[2][10] = 140 + 60 = 200 \end{cases} \Rightarrow p[3][30] = 200$$

دریک راهرو n تابلو پشت سر هم برای نصب پوستر آماده شده است. (تابلوهای b1 تا bn) طبق قوانین، یک پوستر نباید روی دو تا تابلو پشت سر هم نصب شود و دریک تابلو نباید بیش ازیک پوستر نصب شود.

برای هر تابلویک اهمیت دید (Wi) تعیین شده که نشان دهندهی میزان دید آن تابلو است. (هر مقدار این عدد بزرگتر باشد، به این معنی است که پوستر این تابلو بیشتر از بقیه دیده میشود)

با داشتن Wi ها بری تمام تابلوها میخواهم یک پوستر را در تعدادی از این تابلو ها نصب کنیم که مجموع اهمیت دید آن بهینه شود.

W1 W2 W3 W1 W2 W3

برای حل این مسئله، هر پوستری که در نظر بگیرید دو حالت میتواند رخ دهد: الف– این پوستر روی تابلو i نصب بشود.

ب– این پوستر روی تابلو i نصب نشود.

برای حل این مسئله، هر پوستری که در نظر بگیرید دو حالت می تواند رخ دهد:

الف– این پوستر روی تابلو i نصب بشود:

Wi+f(i-2) دیگر نمی تواند روی تابلوی i-1 ام نصب شود پس مجموع اهمیت دیدها:

ب– این پوستر روی تابلو i نصب نشود.

f(i-1) مجموع اهمیت دیدها

برای حل این مسئله، هر پوستری که در نظر بگیرید دو حالت میتواند رخ دهد:

الف – این یوستر روی تابلو i نصب بشود:

Wi+f(i-2) دیگر نمی تواند روی تابلوی i-1 ام نصب شود پس مجموع اهمیت دیدها:

ب– این پوستر روی تابلو i نصب نشود.

مجموع اهمیت دیدها: f(i-1)

 $f(i) = max \{ f(i-1), Wi + f(i-2) \}$

خسته نباشید!

داریوش کاظمی – اشکان ودادی